

TYDZIEŃ I DBAMY O PRZYRODĘ (27.04.2020-30.04.2020)

DZIEŃ 1. Strażnicy przyrody - 27. 04.2020 (Poniedziałek)

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
 - kształtowanie postaw proekologicznych,
 - rozwijanie analizy i syntezy słuchowej,
 - utrwalanie poznanych liter,
 - rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.
-
- Zapoznanie dzieci z piosenką „Ziemia, to wyspa zielona” you tube

Nie warto mieszkać na Marsie,
nie warto mieszkać na Wenus.
Na Ziemi jest życie ciekawsze,
powtarzam to każdemu .

Ref.

Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
wśród innych dalekich planet.
To dom dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.

Chcę poznać życie delfinów
i wiedzieć co piszczy w trawie.
Zachwycać się lotem motyla
i z kotem móc się bawić.

Ref.

Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
wśród innych dalekich planet.
To dom dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.

Posadźmy kwiatów tysiące.
Posadźmy krzewy i drzewa,
niech z nieba uśmiecha się słońce,
pozwólmy ptakom śpiewać.

Ref.

Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
wśród innych dalekich planet.
To dom dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.

•Rodzic zadaje pytania dla dziecka:

- Co to znaczy, że mieszkamy na wielkiej kuli?

- Czym jest Ziemia?

- Dlaczego musimy o nią zadbać?

- Czy wszyscy dorośli są przyjaciółmi Ziemi?

• Karty pracy, cz. 4, s. 12–13.

•Słuchanie wiersza A.Widzowskiej „Przyjaciele przyrody”

My, przedszkolaki na ziemskiej kuli,
wiemy, że Ziemię trzeba przytulić,
zadbać o lasy, powietrze, wodę,
kwiaty, zwierzęta – całą przyrodę!

To źle marnować wodę w kąpieli
od poniedziałku aż do niedzieli.

Po co bez przerwy nurkować w wannie?

Lepiej z prysznica zrobić fontannę!

Torba foliowa szczyrzy zębiska.

– Jestem z plastiku, sztuczna i śliska.

Gdy będę plackiem leżeć na wodzie,
fokom i żółwiom chętnie zaszkodzę!

– Ja także! – wrzeszczy ze szkła butelka.

– W lesie się smażyć niczym iskierka,
a gdy rozgrzeję się jak ognisko,
pożar wywołam i spalę wszystko!
– Czy wy nie wiecie, okropne śmieci,
że na planecie mieszkają dzieci?
Szust! Posprzątam bałagan wielki,
osobno papier, plastik, butelki!
Pstryk! Pamiętamy, by gasić światło,
wiemy, że pożar wywołać łatwo,
a gdy widzimy sarenkę w lesie,
to nie wrzeszczymy, aż echo niesie!
Ten, kto przyrodę niszczy i truje,
niech się kolcami jeża pokłuje!

- Dziecko odpowiada na pytanie: Jak należy dbać o przyrodę na podstawie tekstu wiersza?

- Zapoznanie dzieci z wyglądem litery H,h. Zaznaczanie jej kółeczkiem w gazecie.

- Podawanie nazw zwierząt i roślin rozpoczynających się podaną sylabą. Rodzic podaje sylaby, a dziecko wymyśla nazwę zwierząt lub roślin. Np. so – sowa; je – jeleń; ja – jarzębina, jagody; sar – sarna; je – jeże, jeżyny...

DZIEŃ 2. Jak dbać o przyrodę - 28.04.2020 (Wtorek)

Cele główne:

- rozwijanie umiejętności klasyfikowania,
- rozwijanie umiejętności liczenia,
- rozwijanie sprawności fizycznej.
- Utrwalenie piosenki „Ziemia, to wyspa zielona”
- Karty pracy, cz. 4, s. 14–15.
- Zabawy badawcze – Gdzie jest powietrze?

Dla dziecka: balon, słomka do napojów, kubeczek z wodą, paski bibuły zawieszone na nitce.

- Rozmowa na temat powietrza (przypomnienie) – gdzie się znajduje; czy ma kolor, kształt; w jaki sposób można poznać, że znajduje się wokół nas.
- Nadmuchiwanie balonów – obserwowanie ich powiększania się, wypuszczanie powietrza z balonów w kierunku własnych twarzy.
- Wciąganie powietrza do płuc i wydychanie go przez słomkę do napojów do kubeczka z wodą – obserwowanie powstających bąbelków.
- Dmuchanie na paski bibuły zawieszone na nitce.
- Obserwowanie drzew poruszanych wiatrem. Rodzic wyjaśnia, że powietrza nie można zobaczyć ani powąchać, lecz można poczuć, ale tylko wtedy, gdy porusza się jako wiatr. Podkreśla znaczenie powietrza dla życia ludzi i zwierząt oraz jego wszechobecność wokół nas.
- Segregowanie klocków lub innych zabawek ze względu na wspólne cechy np. małe i żółte, duże i niebieskie. Przeliczanie przedmiotów w zakresie do 10.

DZIEŃ 3. Ochroną przyrodę - 29.04.2020 (Środa)

Cele główne:

- ćwiczenia koordynacji słuchowo-ruchowej,
 - rozwijanie umiejętności wokalnych,
 - rozwijanie sprawności manualnych,
 - zachęcanie do segregowania śmieci.
-
- Utrwalenie śpiewu piosenki „Ziemia, to wyspa zielona” you tube.
 - Wyjaśnianie słów lasy to płuca Ziemi. Rodzic, wyjaśnia, że lasy to płuca Ziemi, bo produkują tlen, którym oddychamy, zatrzymują także pył i kurz, oczyszczają powietrze, a drzewa iglaste wydzielają olejki eteryczne.
 - Zabawa graficzna – Drzewko. Kartka z rysunkiem konturu drzewa (dla dziecka). Każde dziecko otrzymuje kartkę z narysowanym konturem drzewa do wyboru. W zależności od

kształtu drzewa wypełnia rysunek trójkątami (drzewa iglaste) lub małymi kołami (rozłożyste drzewa, np. dąb).

<http://www.kolorowanki.ugu.pl/category/drzewa/>

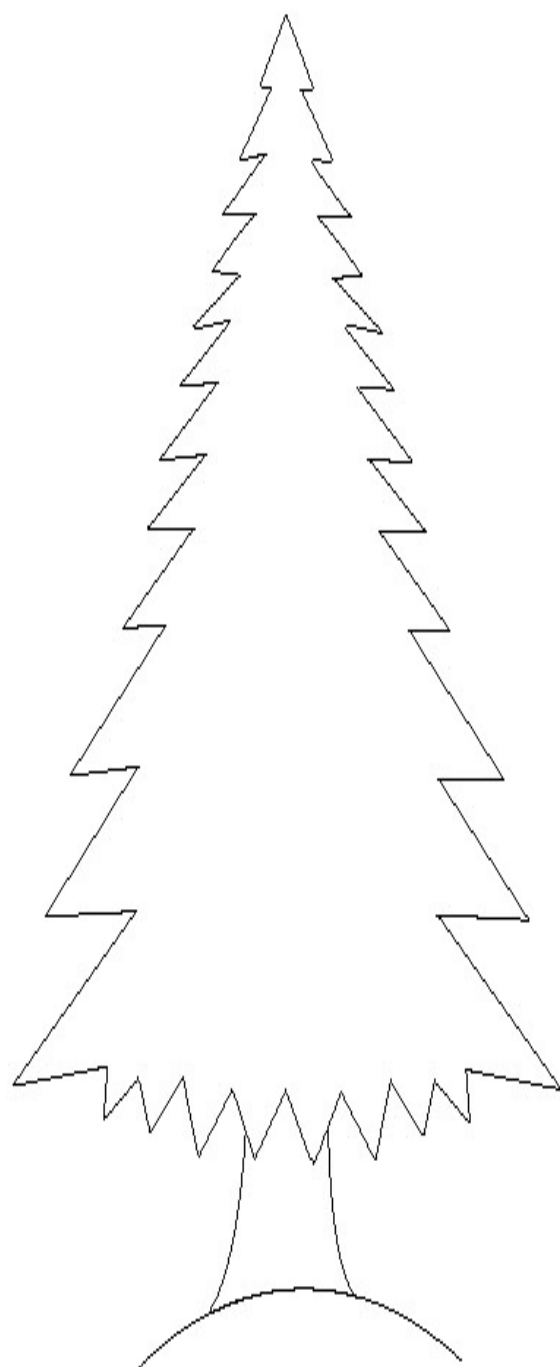
- Karta pracy, cz. 4, s. 16,17.

- Segregowanie śmieci. Rodzic czyta rymowanąkę:

Kolory kontenerów wszyscy dobrze znamy, segregujemy śmieci, do nich je wrzucamy: do żółtego butelki, szkło do zielonego, gazety i kartony zawsze do niebieskiego.

Potrzebne 3 pojemniki, pudełka lub kartony w kolorze żółtym, niebieskim i zielonym bądź mogą być one oznaczone kółkami w tym kolorze. Gromadzimy coś szklanego, plastikowego i papier i prosimy dziecko by umieściło te rzeczy w odpowiednich pojemnikach.

- Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – Kwiatek rośnie. Dziecko, w siadzie skrzyżnym. Tułów pochyla do przodu, dłonie układa na podłodze. Na hasło: Kwiatek rośnie, dziecko powoli prostuje tułów. Na hasło: Kwiatek wyciąga się do słońca – wyciąga ręce jak najwyżej. Na hasło: Kwiatek więdnie, dziecko powoli wraca do pozycji wyjściowej.



Dzień 4 Hodowla hiacyntów – 30.04.2020- (Czwartek)

Cele główne:

- Zakładanie hodowli według instrukcji rysunkowej
- Wyrabianie u dzieci opiekuńczego stosunku do roślin
- Zachęcenie do dbania o swoje najbliższe środowisko
- Wyrabianie poczucia współodpowiedzialności za przyrodę

- Instrumentacja wiersza Bożeny Formy **Dbaj o przyrodę.**

Co będzie potrzebne: rolka po ręczniku papierowym, dwie plastikowe butelki, puszka po napoju (wypełniona kaszą), szeleszcząca reklamówka, gazeta.

Rodzic recytuje dziecku wiersz, z zachowaniem odpowiedniego rytmu. Dziecko powtarza go za rodzicem. Następnie łączą tę czynność z klaskaniem. Podczas instrumentacji klaskanie zastępuje gra na instrumentach.

Dziecko:

Kochamy naszą planetę,

przecież na niej mieszkamy,

chcemy, by była piękna,

dlatego o nią dbamy.

Nie zaśmiecamy lasów,

w nich żyją zwierzęta,

to nasi przyjaciele,

każdy z nas o tym pamięta.

Chcemy mieć czystą wodę

w jeziorach i oceanach,

chcemy, by słońce świeciło

na czystym niebie dla nas.

uderza butelkami w rytmie 3 na raz

o podłogę, na dwa, trzy – butelką o butelkę,

potrząsa puszkami,

uderza rolką o rolkę,

potrząsa puszkami,

zgniata gazety,

potrząsa puszkami,

szeleszczy reklamówkami,

potrząsa puszkami,

uderza butelkami w rytmie 3 na raz o podłogę

na dwa, trzy – butelką o butelkę,

potrząsa puszkami,

prostuje zgniecione kule z gazet,

potrząsa puszkami.

- Zabawa badawcza – Oczyszczanie wody z wykorzystaniem prostego filtra. (Dla chętnych)

Co będzie potrzebne: Słoiki, pędzle ubrudzone w farbie, duża plastikowa butelka, nożyczki, szmatka flanelowa, gaza lub lignina, węgiel drzewny, żwirek, piasek.

Dziecko brudzi wodę w słoiku, pukając w niej pędzel ubrudzony w farbie. Rodzic pokazuje sposób wykonania prostego filtra oczyszczającego wodę. Wyjaśnia dziecku, że aby woda mogła być używana przez ludzi, oczyszcza się ją i uzdatnia. Wymaga to jednak wysiłku pracujących przy tym ludzi oraz specjalnych filtrów, co pociąga za sobą duże nakłady finansowe. Rodzic podkreśla konieczność oszczędzania wody.

Rodzic przecina dużą plastikową butelkę na wysokości 1/3 od jej dna. Dolna część butelki będzie stanowiła zbiornik na oczyszczoną wodę. Drugą część butelki rodzic odwraca szyjką do dołu, a następnie wypełnia ją: szmatką flanelową, gazą lub ligniną, węglem drzewnym, żwirkiem, a na końcu – piaskiem. Warstwy te powinny zająć około połowy wysokości butelki, którą rodzic nakłada na część butelki stanowiącą zbiornik oczyszczonej wody. Do tak przygotowanego filtra dziecko wlewa brudną wodę ze słoika i obserwuje jej filtrowanie. Patrzy, jak wygląda oczyszczona woda. (W ten sam sposób można oczyścić wodę przyniesioną z rzeki, stawu lub kałuży).

- Karta pracy, cz. 4, s. 18.

Łączenie śmieci z odpowiednimi pojemnikami. Rysowanie butelek i słoików po śladach. Wyjaśnienie znaczenia słowa recykling.

-Założenie hodowli hiacyntów.

Karta pracy, cz. 4, s. 19.

Olek i Ada zakładają hodowlę hiacyntów. Oglądanie rysunków Ady i ich rozszyfrowywanie.

Dziecko podaje, jakie czynności należy wykonać:

- przygotować doniczkę z ziemią,
- włożyć do doniczki cebulkę hiacynta,
- podlać roślinę i umieścić w słonecznym miejscu,
- podlewać hiacynta co kilka dni.

Uzupełnianie rysunków tulipana według wzoru

- Założenie hodowli kwiatów przez dziecko

Co będzie potrzebne: Cebulki hiacyntów (lub inne kwiaty), ziemia ogrodnicza, konewka z wodą, łopatka doniczka

Dziecko otrzymuje doniczkę, ziemię, cebulki hiacyntów (lub innych kwiatów). Nabiera ziemię łopatką do doniczek, wsadza cebulki. Częściowo je przykrywa, podlewa wodą z konewki i umieszcza na parapecie okna. Przez następne dni obserwuje rozwijające się hiacenty lub inne kwiaty.

- Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „**Dzień Flagi**”.

W przedszkolu gruchnęła wieść, że zbliża się Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie przedszkolaki będą malować chorągiewki.

– A po co? – spytała Lenka.

– Na jaki kolor? – chciał wiedzieć Alan.

– Na czerwony – powiedział Szymek.

– Nie. Na biały – sprostowała Ada.

– A po co? – ponownie spytała Lenka.

– Będziemy z nimi maszerować. Flagi byłyby dla was za ciężkie – wyjaśniła pani.

– Tylko wojsko maszeruje. My nie jesteśmy wojskiem – zauważył Alan.

– Ale jesteśmy Polakami, a to dzień poświęcony naszej polskiej fladze. Z tej okazji możemy nawet maszerować – powiedziała z uśmiechem pani. – Drugiego maja przemaszerujemy przez całe osiedle.

– Dostaniemy prezenty? – zapytał Hubert.

– To Dzień Flagi, a nie Dzień Dziecka – zauważył Szymek.

Hubert się naburmuszył. Jednak musiał przyznać, że Szymek ma rację. Jeśli już wręczać prezenty, to polskiej fladze, a nie przedszkolakom, którzy z pewnością nie są ani flagami, ani chorągiewkami.

Wszyscy lubią malować, więc chwilę później Ada, jej koleżanki i koledzy z zapalem przystąpili do pracy. Jednak malowanie chorągiewek nie było wcale proste. Wymagało szczególnej uwagi. Ci, którzy się zagapili i zamalowali na czerwono więcej niż połowę chorągiewki, musieli malować od nowa. Bo przecież chorągiewka w polskich barwach powinna być tylko w połowie czerwona. Ada też nie od razu była zadowolona ze swojej pracy.

– Dobrze, że na chorągiewkach nie trzeba malować komarów. Komary są strasznie trudne do wykonania – pocieszyła ją Lenka.

– Muchy też – dodała Ada. I poczuła ulgę, że nie musi malować ani mrówek, ani much, tylko

czerwony pas na białej chorągiewce.

W Dniu Flagi przedszkolaki z przedszkola Ady wzięły udział w radosnym marszu po osiedlu.

Każde dziecko niosło dumnie własnoręcznie wykonaną biało-czerwoną chorągiewkę.

Dzieci machały nimi, aż furczało. Ada widziała las rąk przed sobą i czuła, że wszyscy, ona także, robią coś bardzo ważnego. Żałowała, że nie widzą jej rodzice i Olek, i babcia z dziadkiem. Przechodnie z podziwem patrzyli na maszerujących.

– O, widzę, że mali Polacy też świętują – pochwaliła ich jakaś pani w sukience w paski.

Ada czuła dumę, że mieszka w Polsce, że maszeruje z biało-czerwoną chorągiewką i że jest Polką – może trochę małą, ale co tam: przecież kiedyś urośnie.

– Będę wtedy maszerowała z dużą flagą, żeby było ją widać aż z kosmosu – powiedziała.

– Nasze chorągiewki też widać – zapewniła ją Lenka.

Ada i Lena podniosły swoje chorągiewki jeszcze wyżej i pomachały kosmonautom i kosmitom. Niech wiedzą, że polska flaga świętuje, a z nią świętują mali Polacy.

- Porozmawiaj z dzieckiem na temat opowiadania. Rodzic zadaje pytania:

- Po co przedszkolaki malowały flagi?

- Jak czuła się Ada, maszerując 2 maja z kolegami i koleżankami i machając chorągiewką?

- Z czego była dumna?

Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej to polskie święto obchodzone 2 maja, wprowadzone na mocy ustawy z 20 lutego 2004 roku, by propagować wiedzę o Polskiej tożsamości oraz symbolach narodowych. Flaga składa się z dwóch poziomych pasów: białego i czerwonego. Pierwszy symbolizuje czystość i niepokalanie, drugi – odwagę i waleczność. Oficjalnie flaga została uznana za symbol narodowy w 1919 roku, w rok po uzyskaniu przez Polskę niepodległości.

- Wykonanie chorągiewki z kolorowego papieru.

Co będzie potrzebne: paski papieru – białego i czerwonego, klej, patyczek (taki jak do balonów lub szaszłyków). Dziecko skleja paski papieru, dokleja patyczek.

- Zabawy w swoim ogrodzie

Obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie. Dziecko obserwuje drzewa, krzewy, zwierzęta, stara się dostrzec zachodzące w przyrodzie zmiany.

TYDZIEŃ II- MOJA MIEJSCOWOŚĆ, MÓJ REGION 04.05. 2020- 08.05.2020

DZIEŃ I- Małe miasteczko- (Poniedziałek- 04.05.2020)

Cele główne

- Rozwijanie mowy,
- Wskazywanie różnic między miastem a wsią,
- Obserwowanie zmian, jakie zaszły w najbliższej okolicy,
- Poznawanie nazw pobliskich ulic.

-Ćwiczenia twórcze Nowe ulice.

Dziecko zamienia nazwy ulic (swojego osiedla lub miejscowości), na nazwy pochodzące od owoców (np. Cytrynowa, Bananowa) lub słodczy (np. Czekoladowa, Herbatnikowa).

-Zabawa Dwie ręce, dziesięć palców (według Krzysztofa Sąsiadka).

Dziecko:

Ja dziesięć palców mam,
na pianinie gram.

Ja dwie ręce mam,
na bębnie gram.

Ja dziesięć palców mam
i na trąbce gram.

Ja dwie ręce mam
i zaklaszczę wam.

pokazuje obie dłonie z rozłożonymi palcami,
naśladuje grę na pianinie,

pokazuje dłonie,
uderza na przemian dłońmi o uda,

pokazuje obie dłonie z rozłożonymi palcami,
naśladuje granie na trąbce,

pokazuje dłonie,
klaszcze.

- Słuchanie piosenki „Jestem Polką i Polakiem”

<https://www.youtube.com/watch?v=plug6OIrRM>

Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił

Chcemy byś również kochał ją i ty

I ty

Ciuchcia na dworcu czeka

Dziś wszystkie dzieci pojedą nią by poznać kraj
Ciuchcia pomknie daleko
I przygód wiele na pewno w drodze spotka nas

Jesteśmy Polką i Polakiem
Dziewczynką fajną i chłopakiem
Kochamy Polskę z całych sił
Chcemy byś również kochał ją i ty
I ty

Pierwsze jest Zakopane
Miejsce wspaniała
Gdzie góry i górale są
Kraków to miasto stare
W nim piękny Wawel
Obok Wawelu mieszkał smok

Jesteśmy Polką i Polakiem
Dziewczynką fajną i chłopakiem
Kochamy Polskę z całych sił
Chcemy byś również kochał ją i ty
I ty

Teraz to już Warszawa
To ważna sprawa
Bo tu stolica Polski jest
Wisła, Pałac Kultury, Królewski Zamek
I wiele innych, pięknych miejsc

Jesteśmy Polką i Polakiem
Dziewczynką fajną i chłopakiem
Kochamy Polskę z całych sił
Chcemy byś również kochał ją i ty
I ty

Toruń z daleka pachnie
Bo słodki zapach pierników kusi mocno nas
Podróż skończymy w Gdański
Stąd szarym morzem można wyruszyć dalej w świat

Jesteśmy Polką i Polakiem
Dziewczynką fajną i chłopakiem
Kochamy Polskę z całych sił
Chcemy byś również kochał ją i ty
I ty
/2x

Rozmowa na temat piosenki.

Rodzic pyta:

- O jakich miejscowościach jest piosenka?
- Co to znaczy, że jesteśmy Polką i Polakiem
- Określanie nastroju i budowy piosenki
- Nauka refrenu na zasadzie echa muzycznego.

-Słuchanie wiersza Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Małe miasteczko”

W małym miasteczku nie ma wieżowców,
schodów ruchomych ni zoo,
lecz drzew tu więcej, kwiatów i ptaków,
które śpiewają wesoło.

Dokoła rynku stoi rząd domów
w siedmiu kolorach tęczy;
ruch jest nieduży, spokojnie, miło,
czasami pszczoła zabrzęczy.

- Rozmowa na temat wiersza.

Rodzic pyta:

- Jak wygląda małe miasteczko?
- Jakie są plusy mieszkania w małym miasteczku?

-Wskazywanie różnic między miasteczkiem (wsią), a dużym miastem. Dziecko podaje określenia, samodzielnie lub z pomocą rodzica, np.: spokojnie, dużo zieleni, nie ma smogu, mało hałasu...(małe miasto/wioska); dużo hałasu, smog, pojazdy, dużo osób... (duże miasto).

- Oglądanie obrazków, widokówek, zdjęć, folderów przedstawiających swoją miejscowość. Dziecko rozpoznaje miejsca następnie pod kierunkiem rodzica prowadzi swobodną rozmowę na temat miejsc, w której mieszka, adresu zamieszkania i adresu przedszkola. Dzieli nazwy miejscowości na sylaby, różnicując pierwszą i ostatnią głoskę. Wypowiada nazwy miejscowości z różnym natężeniem głosu, intonacją i w różnym tempie. Układa zdania z nazwą miejscowości, w której mieszka.

-Karta pracy, cz. 4, s. 20.

Dziecko rysuje szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie. Następnie nakleja w ramce widokówki, zdjęcia albo rysuje ważne miejsca ze swojej miejscowości. Rysuje po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

-Zabawy konstrukcyjne

Dziecko buduje różne domy z klocków. Następnie porównuje powstałe budowle, wykorzystując następujące pojęcia: **wysoki, niski, wyższy, niższy**.

-Spacer po swojej miejscowości, osiedlu (jeśli jest taka możliwość)

Zadaniem dziecka na spacerze jest:

- oglądanie i porównywanie budynków mieszkalnych,
- zwracanie uwagi na budownictwo jedno- i wielorodzinne,
- zachęcanie do obserwacji zmian jakie zaszły w najbliższej okolicy,
- poznawanie nazw mijanych ulic,
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i przepisów ruchu drogowego

DZIEŃ II- Miejsca, które znam (Wtorek- 05.05.2020)

Cele główne

- Rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie **10**,
- Przedstawianie działań w zapisie,
- Rozwijanie sprawności fizycznej.

-Zabawa ruchowa Z domu do domu.

Dziecko stoi na rozłożonej apasce na podłodze. Kiedy usłyszy hasło: Z domu! wybiega z domku i biega po pokoju . Hasło: Do domu! jest sygnałem do jak najszybszego powrotu do swojego domku – apaszki

-Zabawa rytmiczna Zgodnie z rytmem.

Dziecko, w rytmie bębenka, spaceruje po pokoju w różnych kierunkach. Podczas przerwy w grze zatrzymuje się, słucha rytmu wystukanego przez rodzica na bębnie, starając się go zapamiętać, a następnie wystukuje ten rytm, uderzając rękoma o podłogę.

-Słuchanie legendy „ O Lechu, Czechu i Rusie”

Dawno temu plemiona Słowian zamieszkiwały dalekie krainy. Żyli w dobrobycie i w zgodzie ze sobą. Na czele trzech największych i najpotężniejszych rodów stali trzej bracia: Lech, Czech i Rus. Ludzie cieszyli się z wielkiej mądrości swych przywódców, a dobrobyt jaki nastał za ich panowania spowodował, iż plemiona słowiańskie znacznie się rozrosły. Niestety wraz ze wzrostem ilości ludności zaczęło brakować ziaren z pobliskich pól, zwierzyny w lasach oraz ryb w rzekach. Ludzie zaczęli obawiać się głodu. Bracia dostrzegli ten problem i postanowili naradzić się co można z tym zrobić. Długo debatowali, aż w końcu postanowili poszukać nowych ziem dla swoich rodów.

Na drugi dzień zwołali swoje rodziny i przyjaciół i obwieścili co postanowili.

Początkowo ludziom nie spodobał się pomysł braci, ale zaufali ich mądrości i decyzjom. Najbliższe dni rody spędziły na przygotowaniach do wyprawy. Pakowali swój dobytek i wnosili modły do swoich bóstw o powodzenie poszukiwań nowych ziem. Przyszedł w końcu dzień w którym opuścili swoje domostwa. Przodem jechali zbrojni, aby sprawdzać jakie niebezpieczeństwa czekają wędrowców. Za wojami jechały wozy ze starcami, kobietami i dziećmi oraz całym dobytkiem rodów słowiańskich. Na końcu jechał znów mały oddział straży, aby zapewnić bezpieczeństwo podróżników również za ich plecami.

Droga była ciężka. Czasem trzeba było przebrnąć rwące rzeki, czasem przepędzić atakujące watahy wilków lub dzikich plemion. Czasem podróżujący musieli przedzierać się przez gęste puszcze, w mrokach których czaiły się tajemnicze stwory. Słowianie ufali jednak swoim przywódcom Lechowi, Czechowi i Rusowi, a dla ich wsparcia jeszcze mocniej

modlili się do swoich bóstw i uparci dążyli przed siebie.

Po wielu tygodniach znaleźli się wśród bezkresnych, żyznych równin, wśród których błyszczały w słońcu wody wielu rzek. Podczas postoju Rus rzekł do braci:

- Moi ludzie są już zmęczeni podróżą. Czujemy, iż te stepy są nam pisane i tu będzie nasz dom. Tu zostaniemy i założymy naszą osadę.

Lech i Czech pożegnali się z bratem, przysięgli, że jeszcze kiedyś się spotkają i ruszyli w dalszą podróż. Postanowili ruszyć za słońcem stojącym w zenicie, gdyż starszy z braci Czech lubił ciepło dawane przez promienie słoneczne.

Po wielu dniach podróży dotarli do wielkiej góry. Rozbili obóz u jej stóp. Przyszedł wtedy Czech do Lecha i tak mówi:

- Wiesz dobrze jak kocham słońce, a z tej góry będę miał bliżej do jego promieni. Ziemie są tu bardzo urodzajne. Tu zostaniemy i założymy osadę dla mego ludu.

Trudno było Lechowi opuścić brata, ale wiedział, że w końcu i on znajdzie swoje miejsce. Po kilku dniach pożegnał Czecha, przypomniał o przysiędze jaką złożyli jeszcze z Rusem, iż pewnego dnia się spotkają i ruszył w dalszą podróż. Po wielu dniach rozbili obóz i zaczęli przygotowywać posiłek. Lech rozejrzał się po okolicy. Ujrzał rzeki pełne ryb, bory pełne zwierzyny i ziemie nie mniej żyzne jak te Czecha i Rusa. Spojrzał na swoich ludzi, dostrzegł ich zmęczenie ciągłą podróżą i tak do nich przemówił.

- Nadszedł kres naszej podróży. Czuję, iż to jest nasze miejsce i tu powinniśmy zostać. Tu założymy naszą osadę.

Ludzie ucieszyli się bo byli już bardzo strudzeni, jednak pragnęli, aby bóstwa dały im znak, iż jest to faktycznie koniec ich podróży. W tym też momencie gdzieś z góry rozległ się głośny okrzyk. Słowianie unieśli głowy, aby zobaczyć skąd on dobiega i ujrzeli wielkiego białego orła lądującego w gnieździe na szczycie ogromnego dębu. Widok zapierał dech w piersiach. Biel piór ptaka odcinała się pięknie na tle czerwieni nieba i zachodzącego właśnie słońca. Nikt nie miał wątpliwości, iż jest to znak, na który czekali.

W miejscu, w którym rozbili obóz zbudowano gród. Na cześć ptaka, który zakończył ich wędrówkę nadano osadzie kształt orlego gniazda i nazwano Gnieznem, zaś biały orzeł na tle czerwieni stał się godłem rodu Lecha, a później całego państwa polskiego, któremu ów ród dał swój początek.

- Rozmawia z dzieckiem na temat legendy – rodzic wyjaśnia niezrozumiałe pojęcia i zwroty
- Dziecko wypowiada się na temat treści utworu.
- Samodzielne opowiadanie legendy przez dziecko

-Rozmowa na temat miejsc w swojej miejscowości, które należy odwiedzić. Dziecko opowiada o innych miejscach, które zna, odwiedza z rodzicami, wypowiada się na temat swojego miejsca zamieszkania.

Rodzic pyta:

- Z czego znany jest nasz region?
- Co jest najbardziej charakterystyczne w naszej miejscowości?
- Co się ci najbardziej podoba?
- Czego chciałabyś (chciałbyś) się dowiedzieć o swoim regionie?

-Utrwalanie refrenu piosenki „Jestem Polką i Polakiem”. Słuchanie kolejnych zwrotek.

Rozmowa na temat zawartych w nich treści.

-Dodawanie z użyciem kostek

Dziecko rzuca kolejno dwiema kostkami. Po wyrzuceniu liczy oczka, podaje wynik.

Uzasadnia np. 5 i 4 to 9. (pięć dodać cztery to dziewięć). Układa odpowiednie działanie i je odczytuje. **$5 + 4 = 9$**

-Odejmowanie z użyciem kostek.

Dziecko kolejno rzuca kostkami. Najpierw pierwszą a potem tą drugą. Liczy oczka wyrzucone na pierwszej, a potem – na drugiej kostce. Od liczby kropek z pierwszej kostki odejmuje liczbę kropek z drugiej kostki. Podają wynik. Uzasadnia go. Np. 10 odjąć 6 to 4.

Układa odpowiednie działanie i je odczytuje **$10 - 6 = 4$**

-Karta pracy, cz. 4, s. 21. Dziecko rysuje po śladach. Określa, który rysunek kojarzy się z jego otoczeniem.

-Karta pracy, cz. 4, s. 22. Kolorowanie ramki zdjęcia przypominającego miejscowość dziecka. Kolorowanie rysunku.

-Spacer po swojej miejscowości (jeśli jest taka możliwość).

Dziecko spacerując ogląda i porównuje budynki (domki jednorodzinne, bloki); rozpoznaje miejsca użyteczności publicznej, sklepy.

DZIEŃ III Najpiękniejsze miejsce świata- (Środa- 06.05.2020)

Cele główne

- Kształtowanie poczucia rytmu,
- Rozwijanie umiejętności wokalnych,
- Rozwijanie sprawności manualnej,
- Zapoznanie z herbem swojej miejscowości.

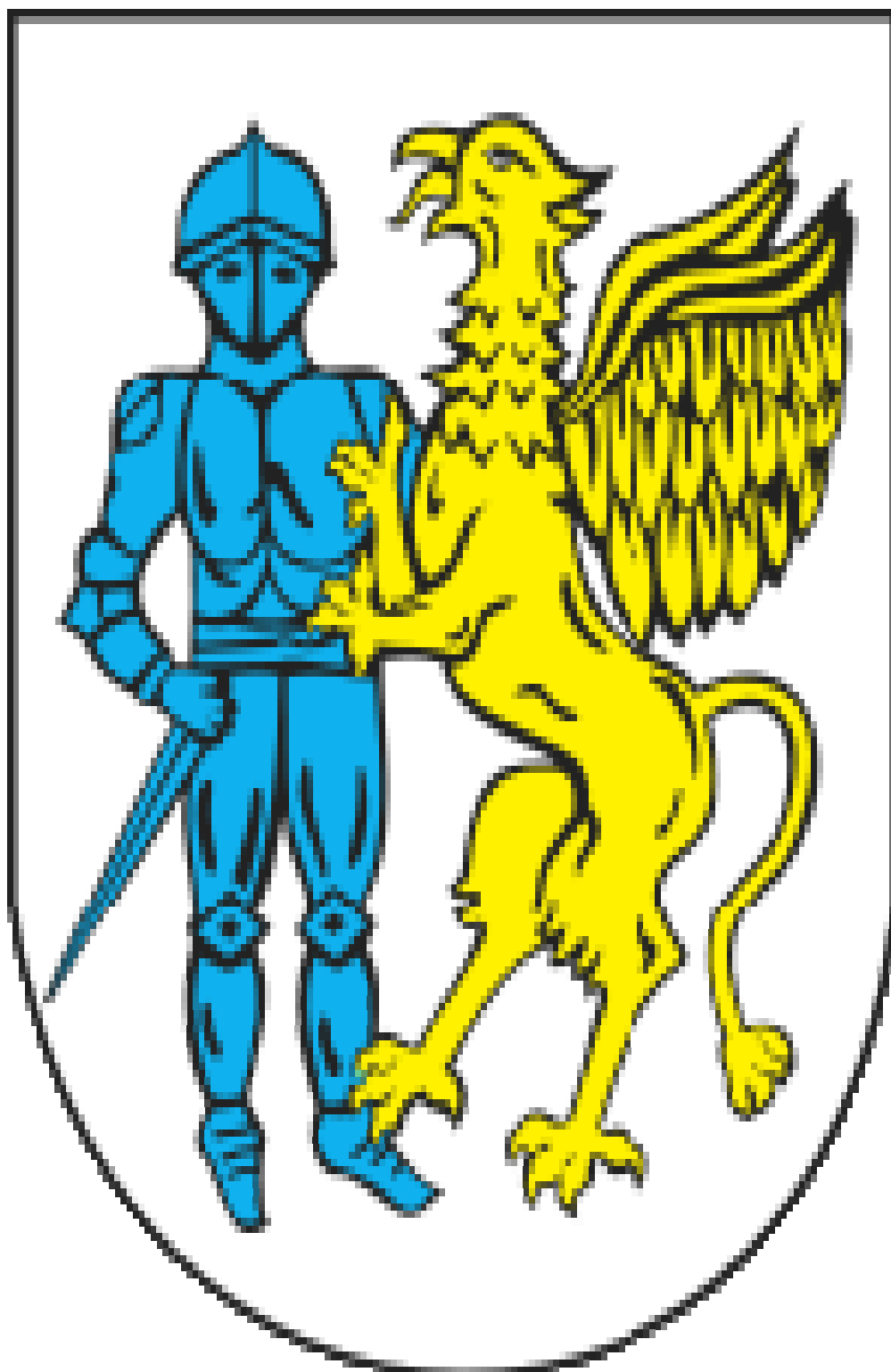
- Zabawa Jestem Polakiem – rozwijająca zdolność improwizacji muzycznych.

W rytmie piosenki Jestem Polką i Polakiem dziecko maszeruje w określonym kierunku. Mocne uderzenie w bębenek i przerwa w muzyce oznaczają zatrzymanie się. Rodzic zwraca się do dziecka „Jestem Polakiem, ponieważ”... Dziecko kończy zdanie śpiewając.

Inna wersja zabawy:

Zdanie: Jestem Polakiem, ponieważ..., można zastąpić innym zdaniem, np.: Mieszkam w..., Bardzo lubię swoje miasto, ponieważ...

- Oglądanie herbu swojej miejscowości. Wyjaśnianie znaczenia herbu. Rodzic zwraca uwagę dziecku, z jakich elementów składa się herb, wyjaśnia, co one oznaczają.



Herb Gryfowa Śląskiego przedstawia na białej tarczy herbowej złotego gryfa skierowanego w heraldycznie prawą stronę, trzymającego w szponach błękitną zbroję rycerską z mieczem.

-Praca plastyczna– wykonaj godło Polski dowolną techniką



-Karta pracy, cz. 4, s. 23.

Dziecko czyta z rodzicem (lub samodzielnie) nazwy miejscowości. Następnie rysuje znak + pod napisami miasto lub wioska, jeżeli dane zdjęcie przedstawia elementy miasta lub wsi. Pokoloruj rysunki.

-Karta pracy, cz. 4, s. 24. Oglądanie herbów różnych miast

-Karta pracy, cz. 4, s. 24 (ciąg dalszy). Rysowanie po śladzie drogi Ady i taty do domu.

-Zabawy swobodne w swoim ogrodzie (jeśli jest taka możliwość)

Dziecko bawi się w piaskownicy; obserwuje drzewa, krzewy, nieliczne ptaki, owady; bawi się na urządzeniach znajdujących się w swoim ogrodzie.

DZIEŃ 4.Album mojej miejscowości - (Czwartek -07.05.2020)

Cele główne:

- rozwijanie sprawności manualnej,
 - przygotowanie kącika regionalnego,
 - zapoznanie z wyrobami rękodzielnictwa,
 - poznawanie nazw wybranych, ginących zawodów.
-
- Karta pracy, cz. 4, s. 25. Rysowanie po liniach od obrazków dzieci do zdjęć miejscowości, w których mieszkają. Rysowanie po śladzie drogi babci i dziadka do domu.
 - Karta pracy, cz. 4, s. 26. Określanie, co przedstawiają zdjęcia. Odszukanie w naklejkach zdjęć podobnych krajobrazów i naklejenie ich obok odpowiednich zdjęć. Rysowanie takiego samego rysunku po prawej stronie, jaki jest po lewej stronie. Określanie, co znajduje się w rogach rysunków.
 - Wiersz Bożeny Formy Droga do przedszkola. Bębenek,. Rodzic czyta wiersz, zwracając uwagę na odpowiednią intonację i dykcję. Dziecko powtarza tekst wiersza za rodzicem.

Mijam skrzyżowanie

sklepy, park i szkołę

potem kilka domów i widzę przedszkole.

Chociaż jestem mały, to swój adres znam,

Do domu potrafię

drogę wskazać sam.

- Rozwiązywanie zagadek o wybranych punktach charakterystycznych dla danej miejscowości. Obrazek/widokówka przedstawiająca charakterystyczne punkty dla danej miejscowości. Rodzic opisuje wybrane miejsce, zabytek, a dzieci odgadują co to jest, i odszukują pasujący obrazek, widokówkę.
- Wykonanie albumu swojej miejscowości.

Zapoznanie ze sposobem wykonania albumu reklamującego miejscowość, w której mieszkają dzieci i zachęcającego do jej odwiedzenia. – Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu albumu i jego treści.

- Wykonanie pracy przez dzieci. Kartki (wcześniej ozdobione stemplami z ziemniaków owiniętymi materiałem o wyraźnej fakturze, np.: sztruks, koronka, szare płótno), widokówki, obrazki, klej, mazak, wstążeczka, dziurkacz, kartonowa okładka (opcjonalnie- z herbem miejscowości), napis Moja miejscowość.
- Dzieci naklejają na kartkach widokówki, obrazki przedstawiające daną miejscowość.
- Następnie przyklejają pod widokówkami, obrazkami podpisy (przygotowane przez Rodzica.) informujące, o tym co przedstawiają.
- Łączą kartki w jedną całość, za pomocą wstążeczki przewleczonej przez otwory wykonane dziurkaczem.
- Dołączają kartonową okładkę z (opcjonalnie -herbem miejscowości), pokolorowanym przez chętne dziecko i tytułem albumu Moja miejscowość.

- Zabawa ruchowa Budujemy wieże. Klocki i kartoniki z kropkami. Przed dzieckiem znajdują się duże klocki. Dziecko losuje kartoniki z kropkami czerwonymi i niebieskimi. Dziecko układa z klocków dowolną wieżę. Po ułożeniu wieży, jeśli mają kartonik z czerwonymi kropkami, musi dostawić tyle elementów ile jest na kartoniku, jeśli kartonik niebieski, tyle elementów musi odłożyć. Kartoniki losuje naprzemiennie. Po zakończeniu zabawy dziecko liczy klocki, z których składa się jego wieża.

DZIEŃ 5. Kim jesteś? (Piątek- 08.05.2020)

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- kształtowanie poczucia przynależności narodowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej
- Karta pracy, cz. 4, s. 27. Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie. Rysowanie po śladach spirali – dużych i małych.
- Zabawa Dokończ zdania. Rodzic. mówi początek zdania, a dziecko je kończy. Miejscowość, w której mieszkam, to... Mieszkam... przy ulicy... Lubię swoją miejscowość, bo... Moje przedszkole znajduje się w... przy ulicy...
- Słuchanie wiersza.

Czy wiesz, kim jesteś? – To oczywiste!

Co ci jest bliskie? – Znaki ojczyste.

Ojczyste barwy – białe – czerwone.

Ojczyste godło – orzeł w koronie.

Ojczyste w hymnie – mazurka dźwięki, no i stolica – miasto syrenki.

- Rozmowa na temat wiersza. Rodzic. pyta: – Co jest bliskie osobie z wiersza?

– Jakie znaki ojczyste?

– Co jest jeszcze bliskie?

– Kim jest osoba z wiersza? A wy, kim jesteście?

- Wskazywanie wśród obrazków różnych flag – flagi Polski. Rodzic pokazuje obrazki flag różnych państw., w tym flagę Polski. Dzieci wskazują ją i omawiają jej wygląd.
- Powtórna recytacja wiersza. Rodzic. recytuje wiersz opuszczając pewne słowa, które dopowiada dziecko (czerwona czcionka). Czy wiesz, kim jesteś? – To oczywiste! Co ci jest bliskie? – Znaki ojczyste. Ojczyste barwy – białe – czerwone. Ojczyste godło – orzeł w koronie. Ojczyste w hymnie – mazurka dźwięki, no i stolica – miasto syrenki.

I jeszcze Wisła co sobie płynie: raz na wyżynie, raz na równinie, i mija miasta prześliczne takie... – Już wiesz, kim jesteś? – Jestem Polakiem.

I jeszcze Wisła co sobie płynie: raz na wyżynie, raz na równinie, i mija miasta prześliczne takie... – Już wiesz, kim jesteś? – Jestem Polakiem.

- Karta pracy, cz. 4, s. 28.

- Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – Polska. Dziecko maszeruje w różnych kierunkach po pokoju, kiedy usłyszy słowo Polska, musi jak najszybciej usiąść.

- Słuchanie fragmentu wiersza Apolinarego Nosalskiego O dwunastu braciach – maj.

Gałązka bzu. Wreszcie się zjawia maj wystrojony i bzu przynosi pełne brzemiona. Przez całe ranki, całe wieczory gra na fujarce z wierzbowej kory.

Rodzic pyta: – Jak nazywa się nowy miesiąc?

– Jaki miesiąc był przed nim?

Jaki będzie po nim?

– Gałązki, jakiego krzewu przynosi nam maj?

– Co dzieje się w przyrodzie w maju?

- Wymienianie przez dziecko nazw wszystkich miesięcy roku – od stycznia do grudnia, z pomocą Rodzica. Określanie, którym z kolei miesiącem jest maj.

- Demonstracja nagrania muzyki i kroków tańca Polonez np. na you tube dla dziecka. Próby samodzielnego poruszania się krokiem poloneza przez dziecko.